

Sygn.akt.I.C.upr. (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Alina Gałęzowska

Protokolant Małgorzata Szczęsna

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2017 r. w Środzie Śląskiej

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą we W.

przeciwko J. N. i K. N.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanych J. N. i K. N. solidarnie na rzecz strony powodowej (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 545,66 zł. (pięćset czterdzieści pięć złotych sześćdziesiąt sześć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21.01.2016 r. do dnia zapłaty, z tym, że wyrok w stosunku do pozwanego J. N. ma charakter wyroku zaocznego;

II. odstępuje od obciążania pozwanych J. N. i K. N. kosztami procesu na rzecz strony powodowej (...) S.A. z siedzibą we W. ;

III. wyrokowi zaocznemu w punkcie I w stosunku do pozwanego J. N. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Z)

1. (...)

2. (...),

2. (...)

12.05.2017 r.

Sygn. akt I C upr 1113/16

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) S.A z siedzibą we W. domagała się zasądzenia solidarnie od pozwanych J. N. i K. N. kwoty 545,66 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i wraz z kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu strona powodowa podała, że w dniu 20 listopada 2014 r. zawarła z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę ramową przelewu wierzytelności, której przedmiotem było ustalenie zasad nabywania przez powoda wierzytelności pieniężnych z tytułu niezapłaconych należności głównych (faktur i not obciążeniowych), opłat z tytułu niedotrzymania przez dłużników cedenta warunków umów oraz odsetek z tytułu świadczenia przez cedenta usług telekomunikacyjnych lub innych usług świadczonych klientom przez cedenta. Zgodnie z § 2 pkt 9, 10 i 12 umowy ramowej w przypadku przyjęcia przez (...) S.A. (cedenta) oferty powoda (cesjonariusza) złożonej w przetargu na zakup wierzytelności, (...) S.A. przeniesie

przysługujące jej wierzytelności w formie porozumienia o dokonaniu cesji wierzytelności objętych danym wykazem wierzytelności, zaś przelew wierzytelności ze skutkiem z art. 509 k.c. nastąpi z chwilą zapłaty ceny określonej w porozumieniu. W wykonaniu umowy ramowej z dnia 20 listopada 2014 r. strona powodowa zawarła z cedentem (...) S.A. w dniu 26 listopada 2014 r. Porozumienie nr 1, zgodnie z którym (...) S.A. zbyła na rzecz powoda wierzytelność objętą wykazem wierzytelności nr 1/11/2014/BM/US/L. w wersji papierowej sporządzonym w dniu 25 maja 2015 r. Strona powodowa w imieniu (...) S.A. zawiadomiła pozwanych o przelewie wierzytelności, a następnie wezwała pozwanych do dobrowolnego spełnienia świadczenia. Na mocy wskazanej umowy ramowej oraz porozumienia do umowy strona powodowa nabyła wierzytelność należną od pozwanych solidarnie, ujętą na wykazie wierzytelności pod pozycją nr (...) do (...), wynikającą z następujących faktur VAT : faktura nr (...) z dnia 9.09.2013 r. na kwotę 61,65 zł z terminem płatności 23.09.2013 r, faktura nr (...) z dnia 9.10.2013 r. na kwotę 67,38 zł z terminem płatności 23.10.2013 r., faktura nr (...) z dnia 9.11.2013 r. na kwotę 64,62 zł z terminem płatności 25.11.2013 r., faktura nr (...) z dnia 9.12.2013r. na kwotę 63,96 zł z terminem płatności 23.12.2013 r., faktura nr (...) z dnia 9.01.2014 r. na kwotę 63,96 zł z terminem płatności 23.01.2014 r., faktura nr (...) z dnia 9.02.2014 r. na kwotę 63,96 zł z terminem płatności 24.02.2014 r., faktura nr (...) z dnia 9.03.2014 r. na kwotę 63,96 z terminem płatności 24.03.2014 r. Na wartość przedmiotu sporu składa się suma należności głównej wynikającej z faktur VAT oraz skapitalizowanych odsetek za opóźnienie naliczonych od dnia wymagalności do dnia poprzedzającego dzień wytoczenia powództwa. Strona powodowa domaga się ponadto zasądzenia dalszych odsetek od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty.

Pozwana K. N. w odpowiedzi na pozew nie kwestionowała żądania pozwu co do zasady ani wysokości, wskazując że znajduje się wraz z mężem w trudnej sytuacji materialnej i zdrowotnej.

Pozwany J. N. nie stawiał się na rozprawę, a także nie zajął pisemnego stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Pozwani K. N. i J. N. zawarli umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) z (...) S.A. z siedzibą w W.. Na podstawie zawartej umowy (...) S.A. obciążyła pozwanych fakturami VAT na łączną kwotę 449,49 zł tytułem korzystania przez nich z usług telekomunikacyjnych.

Dowody:

faktura nr (...) z dnia 9.09.2013 r. – k. 39

faktura nr (...) z dnia 9.10.2013 r. – k. 40

faktura nr (...) z dnia 9.11.2013 r. – k. 41

faktura nr (...) z dnia 9.12.2013 r. – k. 42

faktura nr (...) z dnia 9.01.2014 r. – k. 43

faktura nr (...) z dnia 9.02.2014 r. – k. 44

faktura nr (...) z dnia 9.03.2014 r. – k. 45

W dniu 20 listopada 2014 r. strona powodowa (...) S.A. z siedzibą we W. zawarła z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę ramową przelewu wierzytelności, której przedmiotem było ustalenie zasad nabywania przez stronę powodową wierzytelności pieniężnych z tytułu niezapłaconych należności głównych (faktur i not obciążeniowych), opłat z tytułu niedotrzymania przez dłużników cedenta warunków umów oraz odsetek z tytułu świadczenia przez cedenta usług telekomunikacyjnych lub innych usług świadczonych klientom przez cedenta.

Dowód:

Umowa ramowa przelewu wierzytelności z dnia 20.11.2014 r. – k. 30-33

W dniu 26 listopada 2014 r. strona powodowa zawarła z (...) S.A. z siedzibą w W. Porozumienie nr 1 do umowy ramowej przelewu wierzytelności z dnia 20 listopada 2014 r., na podstawie którego (...) S.A. sprzedała stronie powodowej szereg wierzytelności, w tym m. in. wobec pozwanych w łącznej kwocie 449,49 zł, stwierdzonych wykazem wierzytelności stanowiącym załącznik do Porozumienia nr 1 z dnia 26 listopada 2014 r.

Dowód:

Porozumienie nr 1 z dnia 26.11.2014 r. wraz z wyciągiem z wykazu wierzytelności – k. 34-36

Pismem z dnia 11 grudnia 2014 r. (...) S.A. zawiadomiła pozwanych o przeniesieniu wierzytelności przysługujących jej wobec pozwanych z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) na rzecz (...) S.A.

Pismem z dnia 23 grudnia 2014 r. strona powodowa wezwała pozwanych do zapłaty łącznej kwoty 506,68 zł (449,49 zł należność główna, 57,19 zł odsetki) wynikającej z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartej przez pozwanych z (...) S.A.

Dowody:

pismo (...) S.A. z dnia 11.12.2014 r. – k. 37

wezwanie do zapłaty z dnia 23.12.2014 r. – k. 38

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługiwało w całości na uwzględnienie.

Jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wydaje wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (art. 339 k.p.c.). Niezależnie od ustalenia podstawy faktycznej sąd zawsze jest zobowiązany rozważyć, czy żądanie pozwu jest zasadne w świetle norm prawa materialnego. Negatywny wynik takiej analizy powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo (por. m.in. wyrok SN z dnia 7 czerwca 1972 r., III CRN 30/72, LEX nr 7094).

Strona powodowa wywodził żądanie z umowy ramowej przelewu wierzytelności wraz z Porozumieniem nr 1 do tej umowy, zawartymi w dniach 20 i 26 listopada 2014 r. z (...) S.A. z siedzibą w W. oraz umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zawartej pomiędzy pozwanymi a pierwotnym wierzycielem, na podstawie której (...) S.A. obciążyła pozwanych fakturami VAT na łączną kwotę 449,49 zł tytułem korzystania przez nich z usług telekomunikacyjnych.

Podstawą prawną tak sformułowanego żądania jest art. 56 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800) oraz art. 509 § 1 k.c., który stanowi, że wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Zgodnie z § 2 tego artykułu wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Strona powodowa była zatem uprawniona do dochodzenia roszczeń objętych pozwem.

Na żądanie pozwu składała się kwota należności głównej wynikającej z faktur VAT w wysokości 449,49 zł oraz kwota 96,17 zł skapitalizowanych odsetek ustawowych od kapitału, naliczonych od dnia wymagalności poszczególnych faktur VAT do dnia 20 stycznia 2016 r., tj. dnia poprzedzającego dzień wytoczenia powództwa.

W niniejszej sprawie wiarygodność strony powodowej nie była kwestionowana przez pozwaną K. N. ani co do zasady ani co do wysokości, ponieważ pozwana podnosiła jedynie zarzuty natury osobistej i majątkowej wskazujące na niemożność spłaty zadłużenia, a ponadto twierdzenia strony powodowej zostały poparte wiarygodnymi dowodami w postaci odpowiedniej dokumentacji. Z tego względu Sąd zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz strony powodowej kwotę dochodzoną w pozwie, przy czym w stosunku do pozwanego J. N. wyrok ten ma charakter wyroku zaocznego. W zakresie roszczenia odsetkowego Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., zasądzając odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Obciążenie strony zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu całością lub nawet częścią kosztów procesu może w okolicznościach konkretnej sprawy pozostawać trudne do pogodzenia z poczuciem sprawiedliwości oraz zasadami współżycia społecznego. Z tego właśnie względu ustawodawca przewidział zasadę słuszności pozwalającą nie obciążać strony przegrywającej obowiązkiem zwrotu kosztów przeciwnikowi. Ocena czy wypadek szczególnie uzasadniony zachodzi pozostawiona została uznaniu Sądu. Orzekając o kosztach procesu Sąd uznał, że w niniejszej sprawie w stosunku do pozwanych zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek z art. 102 k.p.c. wynikający z wyjątkowo trudnej sytuacji osobistej i majątkowej pozwanych. Pozwani są osobami starszymi i schorowanymi, wymagają pomocy finansowej ze strony bliskich. K. N. posiada orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, cierpi na schorzenia kręgosłupa i cukrzycę. Jej jedynym dochodem jest renta zdrowotna. J. N. również zmaga się z poważnymi problemami zdrowotnymi, a przy tym jest osobą bezrobotną i nie posiada żadnego źródła dochodu. Pozwani korzystają z pomocy syna, który opłaca za nich czynsz i media, a także przekazuje im pieniądze na zakup podstawowych środków do życia. Przeciwko pozwanym toczy się postępowanie egzekucyjne, w toku którego została już zajęta nieruchomość, w której pozwani zamieszkują.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że obciążenie pozwanych kosztami postępowania byłoby sprzeczne z wyrażoną w art. 102 k.p.c. zasadą słuszności i w związku z tym odstąpił od ich obciążania.